

TRŽISTE RIBOM U BEOGRADU

Tokom juna meseca Beograđanini nisu imali mnogo riba na tržištu.

Slatkovodne ribe iz obližnjih mesta Save i Dunava bilo je oko 40 t a doveženo je još oko 8 t uglavnom iz Apatina i Kladova.

Morske ribe je takođe malo doveženo. Celokupan mesečni promet je bio ispod 39 t.

Usled toga većina ribljih prodavnica je bila preko meseca prazna, dok su se kupci raspitivali kada će prispeti riba.

Kvalitet ribe je takođe bio slabiji naročito u odnosu na ranije mesece. Od slatkovodne ribe prodavana je većinom bela riba, mešana I i mešana II. Boljih ribljih vrsta bilo je manje. Od morskih vrsta bilo je ovoga meseca najviše srdela i manjih količina bukve i skuša.

Pred kraj meseca snižene su cene boljim ribljim vrstama, dok su cene ostalih vrsta kao i cene morskih riba ostale iste.

J. M.

TRŽIŠTA RIBOM U NR HRVATSKOJ

U mjesecu lipnju na zagrebačkom tržištu prodano je samo 3907 kg ribe, što predstavlja rijetko slab uspjeh prodaje ribe u posljednje vrijeme.

U Osijeku prodano je 11.885 kg a u Sisku 1652 kg.

Prosječne cijene jednog kg kretale su se ovako:

Vrst ribe	U Zagrebu	U Osijeku	U Sisku
Šaran	90	100	95
Som	130	125	100
Smuđ	100	130	100
Kečiga	120	—	100
Štuka	80	80	80
Karas	—	60	50
Sitna bijela riba	30	35	40
Miješana riba	—	70	70

IZVJEŠTAJ SA RIBLJE PIJACE U SKOPLJU

Tokom meseca juna na skopskoj pijaci dovoz ribe je bio veoma slab, čemu je uzrok slaba ponuda i potražnja riba u ovom mesecu uopšte. Velika udaljenost od proizvodnih centara kao i velika vrucina u ovom mjesecu, skoro redovito svake godine onemogućavaju veći dovoz riba na tržište.

Ukupno je prodano 750 kg pastrmke iz Ohridskog jezera po ceni od 160 dinara za kg i nešto malo razne ribe po prosječnoj ceni od 100 dinara za 1 kg.

IZ ŽIVOTA I DOŽIVLJAJA SPORTSKIH RIBOLOVACA:

Bilo je to u siječnju

Blijedo jutro siječanjskog dana zateklo nas je na putu prema našem omiljenom lovištu — Kupi. Sivi obrisi dana ocrtavali su se na nedalekom lancu vrba i topola, koji je iza svoje zavjese ljubomorno sakrivao od naših očiju naš cilj — rijeku Kupu. Brzajući preko raskvašenih livada razgovarali smo o današnjem lovu, to jest o tome, da li ćemo loviti varalicama, živom ribicom ili pak špinanjem sa mrtvom ribicom. U razgovoru upitam prijatelja: »Ti govoriš o špinanju mrtvim ribicama i lovu sa živom ribicom, a čime ćemo uhvatiti te ribice?«. »Budi bez brige, na to će mi Lujo, imam ti ja za svaki slučaj u naprtnjaci i par gujavica«. Razgovarajući stigli smo za čas do vrbaka uz obalu. Prodosmo ga, te evo nas — pred našim očima bila je Kupa. Kupa, ali kakova Kupa, to nije bila ona naša stara draga Kupa sa svojom divnom zelenkasto providnom vodom, već nabujala rijeka, koja je svoje mutne žučkasto-sive valove tiho mrmljajući



nosila uz obalu, na kojoj smo mi začuđeno stajali. »A što sada?«, zapita me Lujo. »Ništa, dragi moj, ti prekriži današnji lov varalicom, i naše štukice neka se za danas odmaraju, a mi ćemo lijepo loviti jeze i platnice za gujavicu«. Rečeno—učinjeno. Zaputili smo se uzvodno tražeći neko pogodno mjesto za naš način lova. Dođosmo pred jednu okuku, iz koje je matica jureći podrivala protivnu obalu, stvarajući uz obalu na našoj strani jedan

miran kut, širine od oko pet metara i duljine dva-deset metara. »Tu ćemo stati«, Lujo će, »ako će što htjeti gristi — dobro, a ako ne, onda ćemo pomalo kući«. Složimo svoje štapove i role, pa mjesto da ih opremimo varalicama, ovaj put navežemo na predvrcu (forfah) udice broj 7, natakneimo gujavice, te započesmo lov, ja nešto više, a Lujo jedno par metara nizvodno. Voda je na tom mjestu lagano tekla, tako da je nylon sa olovom polako putovao po dnu podrhtavajući pri udarcima olova o šljunak i kamenje dna. Kad je nylon s olovom voda zanjela preveć koso nizvodno, izvukao sam ga iz vode, i zabačaj ponovio iznova. Najednom Lujo poviče: grize.. Za čas sam opazio da, okrećući brzo ručicu svoje role, nešto izvlači iz vode. Priđem bliže. Bio je to jedan lijep primjerak jeza: — kilaš. »Vidiš, počeo je, daj i ti brzo zabaci«. Zabacim i stanem vaditi olovo koje se nošeno strujom lagano kotrljalo dnom, kontrolirajući svaki drhtaj nylo-na. Odjedanput tr... trk, trk, zategnem, trzaj, stanem vući, i u tili čas izvučem jednog omanjeg jeza. Tako smo naizmjenice izvlačeći naše goste, do jedanaest sati ulovili svaki po par komada jezova. Lujo se jedino ljutio da ne osjeća dobro ugrize, jer da ima predebeli nylon. Imao je na roli nylon 0.40 mm, to je doduše za špinanje idealno, ali za ovaj lov je malo predebeo. »Drugog nemaš kod sebe, pa lovi i dalje ovako!«, rekoš mu ja. Vlažni siječanjski dan kočio je udove, a lagani sjevernjak neugodno je milovao obraze, ali uprkos tome, bili smo neumorni, lovili smo ustrajno i dalje. Imam ga, poviče Lujo — štap se savio. »To ti je nešto veće«, kažem mu ja. Priđem bliže i nakon par minuta uspije nam izvući ovećeg linjaka. »Linjak«, začuđeno će Lujo — »pa sada je siječanj«. Lijepog smo linjaka — od jedan i po kilograma — neko vrijeme malo začuđeno promatrali, pa nastavili lov. Ali čas zatim, evo ti ga i opet. I ponovo Lujo izvuče jednog lijepog linjaka. Lovili smo dalje. Meni je svaki čas griskalo i odnosilo gujavicu. Rasrdim se, stavim manju udicu, i sada sam svaki čas izvlačio po kojeg omanjeg jeza. Ja samo »sitno«, a moj Lujo svega par metara dalje od mene, svaki čas vadi po nekog ovećeg jeza ili linjaka. »Tonko! Tonko, brzo, žuri se!« poviče Lujo. »Što je«, dojurim, a kad tamo imam što vidjeti. Lujčekova se batina savila skoro do vode. »Što ti je to?«, povi-

čem. »Zgrabi brzo moju kuku, pa ceš mi pomoći izvući tu ribu«, Lujo će mi. Skočim do naprtnjače, izvadim kuku, te stanem uz rub vode čekajući da se riba pojavi na površinu. Lujček je mirno namatao svoju rolu, i nakon par minuta uspjelo mu je podignuti ribu na površinu. Tamna silhueta neke velike ribe zalomatala je po površini vode, i svom snagom pojurila natrag prema dnu; rola je zazvrčala odmatajući nylon. »Šaran je to Lujo«, rekoš mu. »Bilo što bilo, ali užasno vuče«, Lujo će. Međutim, rola je pomalo zazvrčala, a riba ovog puta jurila uz vodu. Pomalo zatežući, namatajući i umarajući se, uspjelo nam je, da je opet privučemo bliže kraju. Zbilja je to bio ogroman šaran, čiji obrisi su se već lijepo nazirali kroz vodu. Lujo ga pomalo privuče kraju, zamahnem kukom — ali, promašio sam. Izbezumljena riba posljednim snagama pojuri još jednom u dubinu. Lujo se malo uzrujavao, ali sam ga uspio umiriti uvjerenjem, da drugi put ne ću promašiti. I zbilja, za koju minutu iznemogla riba je oprezno vučena isplivala na površinu ali ovog puta tumačajući i plivajući pomalo nagnuta na bok. Lujo ju polako privuče uz obalu, a ja kres, zakvačim je kukom pa s njom van. Pred nama se nalazio šaran (veleljuskavi), impozantne veličine, koji je širom otvorao svoja mekana usta, grčevito hvatajući zrak. »Nevjerojatno!«, rekoš Luji, »ovakav komad uhvatiti u siječnju, u velikoj vodi, sa gujavicom na udicu broj sedam i s nylonom 0. 40. Često ono što je u teoriji nemoguće, to je u praksi više puta moguće, ali naravno, samo uz ovakav mir, hladnokrvnost i ustrajnost, koje osobine ti posjeduješ, moj Lujček«. Ovaj primjer najbolje potvrđuje onu staru narodnu poslovicu, da nijedna naglost ne valja. Zadovoljni složimo našu spremu, pokupismo ulov, pa krenemo kući. Stigosmo kući, šaran je još bio živ. Izmjericili smo ga i izvagali. Mjerio je u duljinu 88 cm, težio je 12.58 kg. Zaista izvanredan primjerak svo-ga rođa ulovljen u slobodnim vodama.

A sada, na završetku napominjem, da je to još jedan udarac teoriji o životu ove ribe, koja za nju tvrdi da se u zimskim mjesecima povlači u dubine na zimski san, dok ovaj slučaj tu teoriju obara, dokazujući da kako u životu riba, tako i u sportskom ribolovu nikakova iznenađenja nisu isključena.

Glavan Ivan

Ekскурzija na rijeku Cetinu

Po treći put došli su k nama u Knin na rijeku Krku izaslanici Instituta za slatkovodno ribarstvo iz Zagreba, da proučavaju ribe koje žive u rijeci Krki, a posebno pastrvu zloustu koja živi samo u gornjem toku Krke i više nigdje na svijetu. Osim toga oni proučavaju ribe iz Šarenog jezera, koje ima svoje veze sa Krkom. Među ostalim ove su godine imali za cilj, da utvrde vrijeme mrijesta zlouste i lovkarice i njihovo rasprostranjenje. A u svrhu usporedbe riba područja Krke sa ribama Cetinskog područja izaslanici su, uz suradnju našeg ribolovnog društva, koje je i dosad uvijek po-

magalo Institut u njegovim zadacima, organizirali ovog proljeća ekspurziju na rijeku Cetinu — zahvaljujući predusretljivosti predsjednika društva potpukovnika V. Kraljevića.

Preko 20 članova društva prijavilo se je za ekspurziju i jedva su dočekali dan da zajedno krenu, veseli, što će i oni pridonijeti jedan mali dio naučnom ispitivanju vodenih stanovnika rijeke Cetine.

Učesnici su se podijelili na nekoliko grupa, koje su se rasporedile na određena mjesta rijeke u cilju ribolova.